



Ahmet Polat, "Self Portrait Yalova", 2004

Kemal'in maskeli balosu

MUSTAFA DOĞULU
mustafa@istanbulartnews.com

İnsanlarla bir arada yaşıyoruz. Bu "başka insanlar"dan oluşan ortamımız ise çoğu zaman içinde yaşamak için bazı gereklilikleri öne çıkarıyor. Bunun üzerinde pek düşünmeden bu gereklilikleri uygulayan bizler, aslında irili ufaklı maskeler takmış oluyoruz. Bu maskeler birey ve toplum arasındaki uçurumun derinleştiği yerlerde daha ihtişamlı, daha plastik bir hale dönüşebiliyor. Bu maskeli hali gündeliğin içinde, ideolojiler ve toplumun spot ışıkları altında görmek insanı depresif kılabilir. "Ortam önümüze hep çeşitli şeyler yapma, dolayısıyla olma olasılıkları çıkarır" diyor Ortega Y. Gasset. Birçok şey olabiliyoruz. Peki kendilik hallerimiz nerede? Fotoğraf ve video gerçeği kaydederek kendilik hallerimizi yakalama imkanı veriyor mu? Yoksa objektif, fotoğrafı çekilen kişi için tüm diğer insanların ortak bir gözüne dönüşüyor ve başkalarıyla oluş hallerimizden birini mi yakalıyor yalnızca?

Fotoğraf disiplinine dair temel bir tartışmayı gündeme taşıyan Ahmet Polat'ın, bu tartışmayı görünür kıldığı fotoğraf seçkisi "the Other Kemal", X-ist'te 6 Mart'ta açılıyor. Seçki, çoğunlukla sanatçının 2006 - 2012 yılları arasında Türkiye'nin pek çok yerine giderek gençliği fotoğrafladığı, "Kemal's Dream" başlıklı serisinden derlenmiş.

Polat, bu yeni sergi hakkında, "15 yıldan uzun bir zamandır fotoğraf çekme-ye rağmen işlerime bakınca hala yeni

şeyler yakalayabiliyorum. Özellikle son iki yılda bir medyum olarak fotoğrafa bakışım çok değişti. Fotoğrafi hep gerçeği gözlemlemek ve sorgulamak için kullanmışım. İşlerimde de fotoğrafın kendisini sorgulamayı hedefledim. Bu seride kendi işimi yeniden düşünmeyi ve en başa dönerek fotoğrafı kullanmaktaki amacımı daha iyi anlamayı hedefledim. Bu nedenle sergide farklı serilerden işlerimi bir arada göreceksiniz, hatta fotoğrafa ilk başladığım zamanlarda çekmiş olduğum ve daha önce hiç göstermediğim bazı işlerim var" diyor. Fotoğrafın temsiliyet gücü ile imajın yanıltıcılığı üzerine bir araştırmaya çıkan sanatçı, kişisel ikilemlerin ve bunun toplumsal yansımalarının peşinden gidiyor. Bunu yaparken de hem Türkiye hem Avrupa kültürü içinde yetişmiş bir sanatçı olarak tanıdık ama mesafeli bir duruş sergiliyor.

Peki hem buralı hem dışarıdan bir göz olarak, fotoğrafın yardımıyla, burada görünen maskeler, maskelerin ardında saklananlar neler diye sorduğumuzda sanatçı, "Gizlenenler asıl niyetler, niyetler ise hayata bakış açılarıdır" diyor: "İnsanlar her zaman bir maske takınırlar, fotoğraf makinasını görmeseler bile hep rol yapıyorlardır. Bunu zamanla ve ilgilendiğiniz insanları tanıdıkça fark edersiniz. Aynı şekilde kendinizi de tanımanız ve fotoğrafladığınız bu kişileri neden fotoğrafladığınız konusunda kendinize dürüst olmanız gerekir. Sonuçta fotoğrafladığınız her şey aslında bir otoportredir."

Sergi, 29 Mart tarihine kadar x-ist'te görülebilir.